

[KIELICZKA *sb f*

I sg kieliczką.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „kielka” ‘naczynie z rączką do nabierania wody’: talersz mosiężny z kieliczką, 24 gr
InwMieszcz 1582 nr 239.

Cf 1. **KIELKA**

MM